

“Ara més de la meitat dels secretariats estan dirigits per laics”

L’Església de Menorca encara un nou curs en què els laics i la missió agafen protagonisme. El Bisbe Francesc Conesa repassa les iniciatives que es duran a terme a partir d’aquest setembre.

Quin és l’objectiu de la Diòcesi pel període 2019-2020?

-Aquest curs tenim com a objectiu específic ser una Església que acull a tots. Està en el nostre pla pastoral de créixer com Església de portes obertes.

Dins les activitats que preveu com a Bisbe destaca la visita pastoral.

-Sí, la visita té com a lema “anau i anunciau el que heu vist” i vol anunciar també la missió i la responsabilitat dels laics dins aquesta missió de l’Església. Està previst que duri dos anys i es farà a les parròquies, principalment, i totes les activitats que hi estan relacionades. Per tant, també visitaré les confraries, els moviments apostòlics, els col·legis, les comunitats religioses... És una visita completa. Això és una obligació que té el bisbe i també un plaer per conèixer millor la realitat de la Diòcesi i donar un sentit més diocesà a totes les activitats que s’hi fan.

Aquest setembre comença amb nous nomenaments a la Cúria. Què en destacaria?

-S’han redistribuït alguns secretariats, s’ha creat una àrea, que és la del laicat, però crec que el més important és que s’han obert les portes a molts laics que són els que ara s’ocupen dels secretariats. Crec que és una manera d’implantar-los en la vida de l’Església i els estic molt agraït. Ara més de la meitat dels secretariats estan dirigits per laics i crec que és una passa endavant dins la nostra Església.

Tot açò també en un moment en què l’Església espanyola mira cap al Congrés de Laics 2020. Com s’ha preparat aquí, a Menorca?

-Hi ha hagut 12 grups dins la Diòcesi que han fet la reflexió i aportaran les seves respostes a escala nacional el mes de febrer. Nosaltres conclourem el nostre congrés dia 12 d’octubre. S’exposaran les conclusions i vindrà Eva Fernández, que és la presidenta d’Acció Catòlica d’Espanya, a donar una xerrada sobre el laicat. I després hi ha una iniciativa de la Santa Seu, d’octubre com a mes missioner extraordinari. Un mes dedicat exclusivament a la missió.

En resum, un curs carregat de feina.

-Sí, i d’il·lusió. Perquè si miram només la feina que hem de fer... (riu). I també encomanant tot a Déu, perquè sabem que el que fem no és obra nostra, sinó que l’objectiu que tenim, que és transmetre l’Evangeli, no es pot fer només en accions que nosaltres projectem. No és fruit del nostre projecte, sinó del nostre esperit. Per açò la pregària ha d’acompanyar sempre tota aquesta acció pastoral. Si no, estaria buida, no tindria sentit.

Maria Dabén Florit

Número 1945 - Any XXXVIII - 15 setembre 2019

paraules del bisbe

JESÚS ACULL A TOTS

† Francesc, Bisbe de Menorca

Benvolguts diocesans:

Durant el curs pastoral que ara comencem, la nostra Diòcesi de Menorca s’ha proposat créixer com Església que acull tots. Em sembla oportú fixar-nos en les paraules i conducta de Jesús, per entendre perquè nosaltres hem d’acollir a tots.

Resulta sorprenent i encoratjadora la praxi de Jesús -testificada fermament en els quatre evangelis- d’acollir a tots en la seva companyia. Quan els deixebles del Baptista visiten Jesús i li pregunten, en nom del seu mestre, si és o no el Messies esperat, Jesús respon dient: “Aneu i anunciau a Joan el que sentiu i veieu: els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten i els pobres són evangelitzats” (Lc 7, 18-23). Jesús fa referència a diversos textos d’Isaïes (35, 5-6; 26, 19; 29, 18; 61, 1) en els quals el profeta feia veure que el Regne no s’inaugurava per l’esclat del poder, sinó pels beneficis de la salvació a través de la misericòrdia i l’amor.

Foto: Toni Barber

Aquesta praxi de Jesús resulta sorprenent si la comparem amb el que era habitual en aquell temps entre la comunitat esenia, que vivia a Qumran. Aquesta comunitat buscava la puresa ritual fins a l’extrem d’excloure a tots els que tinguessin algun defecte físic. Una de les seves regles deia: coixos, cecs, muts i malalts queden exclosos de la comunitat (cf. I QSB, 2, 8). Jesús, per contra, admet a tots. Davant del rigorisme del seu temps, Jesús subratlla que tots són convidats al banquet: “fes entrar els pobres, invàlids, coixos i als cecs” (Lc 14, 21). En el diàleg amb els deixebles del Baptista Jesús afegeix: “I felix aquell que no quedarà decebut de mi”. Jesús sap molt bé que la seva conducta resulta estranya i escandalosa als ulls dels seus contemporanis. Per a ell ningú està exclòs del Regne de Déu.

Un passatge similar i també molt il·luminador és la lectura d’Isaïes 61 que Jesús realitza a la sinagoga del seu poble (Lc 4, 16.21). Jesús llegeix les paraules del profeta, que parlaven que havia estat enviat a “portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat, i als cecs, la vista; a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l’any de gràcia del Senyor”. I, davant la sorpresa dels seus paisans, Jesús comenta que tot això està complint-se en la seva persona. Ell és el Messies, ungit per l’Esperit, que té com a missió obrir les portes de la salvació a tots els homes. Quan la gent de Natzaret comprèn les seves paraules, intenten estibar-lo. De nou ens trobem amb l’escàndol, com a conseqüència de la seva obertura a tots.

Com veiem, Jesús obre les portes de la seva comunitat, de la seva Església, a tots i, particularment, als pobres, als que pateixen, als petits, els senzills i els pecadors. A tots ells anuncia un Déu de misericòrdia, que convida a tots els homes a entrar en comunió amb Ell. És un Déu a qui li importa la vida de cada un, que s’implica en la història de cadascuna de les seves criatures i que no exclou ningú.

la paraula
de Déu

Diumenge XXIV de Durant l'Any

Cicle C

Lectura del llibre de l'Èxode
32, 7-11. 13-14

Salm Responsorial 50
R: **Aniré a ca mon pare i li diré:
Pare he pecat.**

**Lectura de la primera carta
de sant Pau a Timoteu** 1, 12-17

**Lectura de l'evangeli segons
sant Lluc** 15, 1-32

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'imposts i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: "Aquest home acull els pecadors i menja amb ells." Jesús els proposà aquesta paràbola: "¿Qui de vosaltres, si tenia cent ovelles i en perdia una, no deixaria en el desert les noranta-nou i aniria a cercar la perduda fins que la trobàs? I quan l'hagués trobada, ¿no és ver que se la posaria tot content a les espatles i, arribant a casa seva, convidaria els amics i els veïns dient-los: "Veniu a celebrar-ho: he trobat l'ovella que havia perdut?" Vos assegureu que al cel hi haurà també més alegria per un sol pecador convertit, que no per noranta-nou justs, que no necessiten convertir-se. I si una dona tenia deu monedes de plata i en perdia una, ¿no encendria el llum, i agranaria la casa, i la cercaria amb tot l'interès fins que la trobàs? I quan l'hagués trobada, ¿no és ver que convidaria les amigues i les veïnes dient-los: "Veniu a celebrar-ho: he trobat la moneda que havia perdut?" Vos assegureu que hi ha una alegria semblant entre els àngels de Déu per un sol pecador convertit." I també els digué: "Un home tenia dos fills. Un dia el més jove digué a son pare: "Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca." Ell els repartí els seus béns. Pocs dies després, el més jove arreplegà tot lo que tenia, se'n anà cap a un país llunyà i un cop allà dilapidà els seus béns amb una vida dissoluta. Quan ho hagué

malgastat tot vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es llogà a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garroves que menjaven els porcs, però ningú no n'hi donava. Llavors reflexionà dins ell mateix: "Quants de treballadors de mon pare tenen pa de sobres, i jo aquí m'estic morint de fam! Aniré a ca mon pare i li diré: Pare he pecat contra el cel i contra tu; ja no merec que en diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors." I se'n anà a ca son pare. Encara era enfora, que son pare el va veure i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. El seu fill li digué: "Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no merec que en diguin fill teu." Però son pare digué als criats: "Duis de pressa el vestit millor i vestiu-lo, posau-li un anell i calçat, duis el vedell gras per celebrar-ho, matau-lo i mengem, perquè aquest fill meu, que ja donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut i l'hem retrobat." I es posaren a celebrar-ho. Mentrestant el fill gran tornà del camp. Quan s'acostava a casa sentí músiques i balls i cridà dels criats per demanar-li què era allò. Ell li digué: "Ha tornat el teu germà. Ton pare, content d'haver-lo recobrat en bona salut, ha fet matar el vedell gras." El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors sortí son pare i el pregava. Però ell li respongué: "He passat tants anys al teu servei, sense haver desobeït mai ni un sol dels teus manaments, i no m'has donat mai un cabrit per fer festa amb els meus amics; ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, ¿fas matar el vedell gras?" Son pare li contestà: "Fill, tu sempre ets amb mi, i tot lo que jo tenc és teu. Però ara em d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem retrobat."

Lectura del libro del Éxodo
32, 7-11. 13-14

Salmo responsorial 50
R: **Me levantaré, me pondré en camino adonde está mi padre.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteo
1, 12-17

Lectura del santo Evangelio según san Lucas 15, 1-32

En aquel tiempo, solían acercarse a Jesús todos los publicanos y los pecadores a escucharle. Y los fariseos y los escribas murmuraban diciendo: «Ése acoge a los pecadores y come con ellos». Jesús les dijo esta parábola: «¿Quien de vosotros que tiene cien ovejas y pierde una de ellas, no deja las noventa y nueve en el desierto y va tras la descarriada, hasta que la encuentra? Y, cuando la encuentra, se la carga sobre los hombros, muy contento; y, al llegar a casa, reúne a los amigos y a los vecinos, y les dice: "¡Alegraos, conmigo!, he encontrado la oveja que se me había perdido". Os digo que así también habrá más alegría en el cielo por un solo pecador que se convierta que por noventa y nueve justos que no necesitan convertirse. O ¿qué mujer tiene diez monedas, si se le pierde una, no enciende una lámpara y barre la casa y busca con cuidado, hasta que la encuentra? Y, cuando la encuentra, reúne a las amigas y a las vecinas y les dice: "¡Alegraos conmigo!, he encontrado la moneda que se me había perdido". Os digo que la misma alegría tendrán los ángeles de Dios por un solo pecador que se convierta». También les dijo: «Un hombre tenía dos hijos; el menor de ellos dijo a su padre: "Padre, dame la parte que me toca de la fortuna." El padre les repartió los bienes. No muchos días después, el hijo menor, juntando todo lo suyo, emigró a un país lejano, y allí derrochó su fortuna viviendo perdidamente. Cuando lo había gastado todo, vino por aquella tierra un hambre terrible, y empezó él a pasar necesidad. Fue entonces y se contrato

con uno de los ciudadanos de aquel país que lo mandó a sus campos a apacentar cerdos. Deseaba saciarse de las algarrobas que comían los cerdos, pero nadie le daba nada. Recapacitando entonces, se dijo: "Cuántos jornaleros de mi padre tienen abundancia de pan, mientras yo aquí me muero de hambre. Me levantaré, me pondré en camino adonde está mi padre, y le diré: Padre, he pecado contra el cielo y contra ti; ya no merezco llamarme hijo tuyo: tráteme como a uno de tus jornaleros". Se levanto y vino adonde estaba su padre; cuando todavía estaba lejos, su padre lo vio y se le conmovieron las entrañas; y, echando a correr, se le echó cuello y lo cubrió de besos. Su hijo le dijo: "Padre, he pecado contra el cielo y contra ti; ya no merezco llamarme hijo tuyo." Pero el padre dijo a sus criados: "Sacad enseguida la mejor túnica y vestídsela; ponéle un anillo en la mano y sandalias en los pies; traed el ternero cebado y sacrificadlo; comamos y celebremos un banquete, porque este hijo mío estaba muerto y ha revivido; estaba perdido, y lo hemos encontrado". Y empezaron el banquete. Su hijo mayor estaba en el campo. Cuando al volver se acercaba a la casa, oyó la música y la danza, y llamando a uno de los criados, le preguntó qué era aquello. Este le contestó: "Ha vuelto tu hermano; y tu padre ha sacrificado el ternero cebado, porque lo ha recobrado con salud". Él se indignó y no quería entrar; pero su padre salió e intentaba persuadirlo. Entonces él respondió a su padre: "Mira: en tantos años como te sirvo, sin desobedecer nunca una orden tuya, a mí nunca me has dado un cabrito para tener un banquete con mis amigos; en cambio, cuando ha venido ese hijo tuyo que se ha comido tu bienes con malas mujeres, le matas el ternero cebado". El padre le dijo: "Hijo, tú estás siempre conmigo, y todo lo mío es tuyo; pero era preciso celebrar un banquete y alegrarse, porque este hermano tuyo estaba muerto y ha revivido; estaba perdido, y lo hemos encontrado"».

evangeli i vida

"...el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà"

Vicent Llabrés

Aquest diumenge ens trobem al centre de l'evangeli de la misericòrdia. Lluc ens mostra com actua Déu amb els pecadors: respecta, perdona, acull, els convida a una festa i els integra per sempre en la seva família. Tot açò ens ho mostra a través de tres paràboles: "l'ovella perduda", "la dracma perduda" i "el fill pròdig", en elles es desenvolupa el tema de la recerca i la trobada del que estava perdut. El marc de l'ensenyament no pot passar desapercebut: publicans i pecadors s'acostaven a Jesús provocant la irritació dels caps religiosos. Jesús vol clarificar davant ells el seu comportament amb els cobradors d'imposts: parlant-los de l'ale-

gria de Déu en trobar allò que s'havia perdut i els convida a canviar d'actitud entrant en la dinàmica de la bondat de Déu que es revela en el mateix Jesús.

Les tres paràboles ens presenten a un Déu carregat de paciència, misericòrdia i alegria al retrobar allò que havia perdut, aquesta és la reacció del pastor que una vegada que ha trobat a l'ovella extraviada, reuneix els amics i veïns per a celebrar-ho. Això mateix fa la dona, que no troba la moneda, però que es posa amb tot afany a cercar-la, i quan la troba, junta les amigues per a comunicar-ho. De la mateixa manera obra el pare de la paràbola que organitza una festa per celebrar la tornada del fill petit.

Hem d'observar que en les tres paràboles, qui actua és sempre el mateix. Qui ha perdut l'ovella, la moneda o el fill. És el Pare que "el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà". Els tres personatges busquen "fins que troben", perquè en això els va la vida i l'alegria.

Seria un bon exercici avui imaginar-nos Déu Pare fent això mateix. Cercant, cridant-nos, fins trobar-nos. I després, reunint a tots els seus fills, muntant una festa i demanant que el felicitin, perquè el seu poble, la seva Església, cada un de nosaltres "era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem retrobat".

pregar amb els salms

Pregar amb els Salms

Gadi Bosch osc

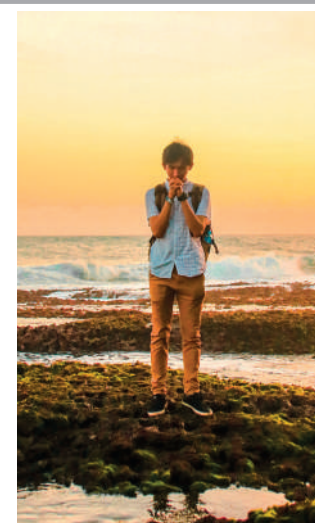
Els Salms en la Litúrgia són “el nostre pa de cada dia” que ens alimenten la pregària comunitària i la personal. Els aprecio molt els Salms. Ens donen paraules per parlar amb Déu, per expressar la nostra confiança en la seva bondat i el seu amor, i també les nostres tristeses i preocupacions.

El llibre dels Salms està format per 150 poemes, que van ser escrits en llengua hebrea i formen part de la gran biblioteca d'Israel i de les comunitats cristianes, que és la Bíblia. En hebreu porten el títol de Tehil·lim, que vol dir «lloances». Quan la Bíblia va ser traduïda al grec, es van anomenar Psalmoi, que vol dir «Salms». Aquests poemes són pregàries que sorgeixen de la vida i escrites fa molts de

segles, tot i contenir també coses imperfectes i pròpies d'aquell temps, mostren, tanmateix, una autèntica pedagogia divina.

La Constitució Dei Verbum va definir feliçment els Salms com: «admirables tresors de pregàries» (n. 15). I aquest tresor ha alimentat segles de fe, de pregària i d'esperança, i s'ha transformat en el text més important de l'espiritualitat jueva i cristiana, de manera que la bibliografia dedicada al tema i al mètode de «pregar amb els salms» és gairebé il·limitada.

D'entrada resar amb els Salms pot semblar una cosa estantissa o fora de lloc. S'ha de voler entrar-hi per absorbir la saba de saviesa que destil·len i adonar-se que són la radiografia del cor humà.

Crist Viu

CRIST VIU! Ell viu i et vol viu

Cristina Martí

Sóc Cristina Martí, Germana de Ntra. Sra. de la Consolació. Visc en la comunitat del col·legi Consolació de Ciutadella i formo part del Secretariat d'Infància i Joventut de la Diòcesi.

Durant diverses setmanes ens trobarem en aquest apartat del full dominical. M'han demanat que escrigui sobre l'Exhortació Apostòlica CristViu, que el Papa Francesc dirigeix als joves i a tot el Poble de Déu, sense exclusió. Agraeixo la confiança manifestada en mi per a aquesta petita col·laboració.

L'exhortació Crist Viu és rica en contingut, en propostes pastorals i reptes. Tant de bo que la seva lectura-reflexió ens calés en el fons de l'ànima, del cor i la passió per Déu, per cada persona i per

cada jove ens portarà a un compromís real i concret. Fem el possible entre tots perquè no sigui un més dels documents del Magisteri que una vegada llegit es queda en una prestatgeria i va acumulant pols sense cap repercussió més en la nostra vida, la nostra

Església, la nostra diòcesi de Menorca, la nostra parròquia, el nostre grup de joves...

El Papa t'anima a tu, jove, a refrescar i revifar algunes conviccions de la teva fe i a créixer en la santedat i en el compromís amb la teva pròpia vocació.

Sigues conscient que “Tot el que Ell toca es torna jove, es fa nou, s'omple de vida”. (CVI) Per què no li deixes tocar les teves pors, la teva tristesa, els teus rancors, els teus dubtes, els teus fracassos...? Per què no li deixes tocar allò que et fa envellir? No tinguis por al fet que toqui la teva vida, obre el teu cor sense por perquè “Ell és en Tu, Ell està amb tu i mai no se'n va”. (CV2)

A tot el Poble de Déu ens exhorta a reflexionar sobre els joves i per als joves, així ens reuneix i anima a tots. (CV3).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 4ª Setmana:

Dg.15, XXIV de Durant l'Any: Ex 32, 7-11. 13-14 / Sal 50 / ITm 1, 12-15 / Lc 15, 1-32.

DI. 16, Sants Corneli, Papa: i Cebrià, bisbe. Màrtirs (MO): ITm 2, 1-8 / Sal 27 / Lc 7, 1-10.

Dt. 17, Fèria: ITm 3, 1-13 / Sal 100 / Lc 7, 11-17.

Dc. 18, Fèria: ITm 3, 14-16 / Sal 110 / Lc 7, 31-35.

Dj. 19, Fèria: ITm 4, 12-16 / Sal 110 / Lc 7, 36-50.

Dv.20, Sant Andreu Kim Taegon, prevere; Pau Chong Hasang, i companys màrtirs (MO): ITm 6, 2c-12 / Sal 48 / Lc 8, 1-3.

Ds.21, Sant Mateu, apòstol i evangelista (F): Ef 4, 1-7. 11-13 / Sal 18 / Mt 9, 9-13.

Dg. 22, XXV de Durant l'Any: Am 8, 4-7 / Sal 112 / ITm 2, 1-8 / Lc 16, 1-13.

Nous continguts, mateix propòsit

Setembre és un mes de readaptació a la rutina hivernal: les famílies es preparen pel curs escolar, les nostres ments s'omplen de nous propòsits... De la mateixa manera el full dominical torna aquest diumenge a l'edició hivernal, amb noves seccions però amb el mateix objectiu: informar sobre l'actualitat de l'Església de Menorca i ajudar-los a aprofundir en la Paraula de Déu.

Dóna'm així la benvinguda a nous col·laboradors, que ens acompanyaran els pròxims mesos: la germana clarissa Gadi Bosch, que ens aproparà als salms; la germana de la Consolació Cristina Martí, que reflexionarà sobre el paper dels joves en l'Església a través de l'Exhortació Apostòlica Crist Viu; i els Equips de la Mare de Déu, que ens explicaran com funciona aquest moviment d'espiritualitat conjugal.

Des del Gabinet de Mitjans de Comunicació agraïm la predisposició d'aquestes i altres persones que, al llarg de l'any, inverteixen una part del seu temps a redactar els articles per a què aquest full sigui possible. En aquest sentit donam les gràcies especialment als articulistes de l'edició d'estiu, com l'historiador

Miquel Àngel Casanovas i Mn. Guillem Pons Pons, que ens han donat a conèixer diversos personatges i esdeveniments de la nostra història. Tampoc ens oblidam de Vicent Llabrés, que seguirà com a comentarista de l'Evangelí, Mn. Florenci Sastre, els membres del Secretariat de Joventut o la germana Anna Seguí, que van col·laborar amb el full del curs passat. Des d'aquí els agraïm sincerament la seva tasca i esperam poder comptar amb ells més endavant.

Consell de presbiteri

Dimecres 18 de setembre a les 10.30 h al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Inscripcions a catequesi

Del 16 al 22 de setembre. Més informació a la seva parròquia.

Exercicis espirituals per a laics

A les cases de Mallauí (Es Talaier, Ciutadella), del 4 d'octubre (18 h) al 6 d'octubre (13.30 h). Cost de 100 euros per persona en habitacions dobles. Places limitades. Per inscriure's cal trucar al 971380343 (Cúria Diocesana, de 8 a 15 h).

Peregrinació a Terra Santa

Oberta a tothom que vulgui participar-hi. Viatge del 17 al 25 de març de 2020. Organitza Parròquia de La Catedral. Per a inscripcions i informació, contactar amb el rector Josep Manguán (tel. 659.98.22.55).

Llibre homenatge a Bosco Faner

Presentació de "Fent camí", llibre homenatge a J. Bosco Faner Bagur. Anirà a càrrec del Sr. Gabriel Julià i la religiosa de la Consolació, Ana Edo. Dilluns 23 de setembre, a les 20 h al Seminari Diocesà (Ciutadella).

NOU HORARI DE MISSES D'HIVERN

A partir d'avui, diumenge 15 de setembre, comença a regir l'horari de misses d'hivern. Ja el poden consultar a la seva parròquia o centre habitual i a la web www.bisbatdemenorca.org.

Notícies nostres

El bisbe Piris predica exercicis a les Concepcionistes

El lligam de Mons. Joan Piris Frígola amb Menorca es manté ben viu. El que fou pastor de la Diòcesi de Menorca des d'abril de 2001 a setembre de 2008 va viatjar a l'Illa per a guiar exercicis espirituals a les religioses concepcionistes franciscanes de Maó a finals d'agost. Durant la seva estada va aprofitar per saludar a nombrosos fidels que guarden un bon record de la seva etapa al capdavant de l'Església menorquina. Aquest no era, però, el primer cop que el bisbe Piris tornava a visitar la comunitat de creients illenca. Ja s'havia desplaçat amb motiu de la missa exequial del

pare Cots i per assistir a la presa de possessió del seu successor, el bisbe Salvador Giménez. Per això mateix, com va declarar al Diari Menorca, tot li segueix resultant familiar, els sacerdots i amics, els llocs de culte, els espais urbans, la carretera, excepte la variant de Ferreries..." Aquestes visites les sent, com va dir, com tornar al que va ser casa seva.

Joan Piris (Cullera, València, 1939) va ser bisbe de Lleida des que va finalitzar el seu període a Menorca fins al setembre de 2015, quan va ser substituït pel bisbe Salvador.

Ciutadella i Maó commemoren el martiri de Sant Joan Baptista

L'ermita de Sant Joan dels Vergers (Maó) i la de Sant Joan de Missa (Ciutadella) es van omplir de fidels a finals d'agost per a recordar el martiri del Baptista amb diverses vetllades festives. La parròquia de Sant Francesc de Maó, que organitzava la trobada a Llevant va congregar una setantena de persones el capvespre de dia 29 per a celebrar l'Eucaristia i una bereneta benèfica a l'esplanada de l'ermita. Allà van recordar que els cristians, com Joan, tenen la necessitat de donar testimoni de l'Evangeli amb una vida coherent. Un missatge similar al qual va transmetre el bisbe Francesc Conesa un dia després en l'homilia a la missa de l'ermita de Ciutadella. El pastor de la Diòcesi va dir que aquestes celebracions brinden "l'oportunitat de reflexionar sobre la nostra condició de cristians". I és que, com

Sant Joan "cadascú de nosaltres hem rebut l'encàrrec de ser profetes", però "lamentablement" molts cristians ho han oblidat o han desistit d'anunciar i transmetre la fe a causa de les pressions de la societat actual. En aquest context, la festa del martiri de Sant Joan Baptista ens anima a assumir la missió del Baptista "anunciant amb la nostra veu -i sobretot amb la nostra vida- a Jesucrist", i a "fer-ho amb valentia, sense por a proclamar la veritat". Com cada any la celebració de l'eucaristia va seguir, en ambdós llocs, amb les típiques berenetes d'estiu. Les persones assistents van compartir coques, panets i plats de la gastronomia menorquina. A Maó es va celebrar la rifa en benefici de l'ermita i a Ciutadella la festa es va allargar amb les actuacions del grup coral "Feim Poble" i el grup folklòric "Arrels de Sant Joan".

Foto: Josep Bagur Gomila

Foto: Parròquia de Sant Francesc - Maó

El projecte MESTRAL rep suport de l'Ecotaxa

La Conselleria de Medi Ambient concedeix una aportació de l'ecotaxa al projecte Mestral "Reutilització del residu tèxtil produït a Menorca, com a eina d'inserció soci laboral". L'administració balear reconeix així la tasca de foment de l'economia social i circular que realitza l'entitat de Càritas Diocesana de Menorca, concretament pel que fa al tractament de roba. I és que el projecte de recuperació tèxtil de Mestral ha permès un retorn econòmic a l'Administració de 80.140 euros en l'exercici de 2018 a través d'impostos i la contractació de persones amb renda mínima d'inserció. A més a més, la reutilització i reciclatge de roba

ha suposat un estalvi d'emissions de CO2 de 487 tones, equivalent a l'absorció de CO2 de 69.365 arbres/any o a eliminar 238 cotxes de la circulació en un any.

Gràcies a la contribució de la Conselleria es podrà optimitzar la gestió del taller i el programa en general amb

l'adequació i actualització de les instal·lacions, nou mobiliari i utilatge en taller i inversió en el personal d'estructura i de contractació d'inserció. Amb aquestes millores es pretén augmentar la recuperació i reutilització del residu tèxtil que en l'actualitat ronda les 33 tones de roba i continuar amb la feina d'acompanyament a les persones en situació de vulnerabilitat.

Foto: Caritas Menorca